

встановлені чинним Кримінальним кодексом України (стаття 36). В таких випадках особі, що посягає на законні права та інтереси такого громадянина, може бути нанесено тяжку шкоду, яка явно не відповідає небезпечності посягання або обстановці захисту [2].

Українське законодавство досить чітко регламентує та регулює питання зброї. Але, в якійсь мірі, це законодавство є утопією, оскільки воно не вирішує низки практичних проблем, а існує лише у вигляді законів і підзаконних актів, які нібито створені для законослухняних громадян, в яких на меті є тільки придбання зброї для власного хобі.

Перелік використаних джерел

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної ради України 28 червня 1996р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. С.141.

2. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/>.

3. Наказ Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної і охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та патронів до них, а також боєприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів» від 06.12.2019 р. № 622 ВВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/>.

Анастасія Михайлюк

*студентка фахового коледжу економіки,
права та інформаційних технологій
Західноукраїнського національного університету*

Ігор Метельський

*старший викладач кафедри кримінального права і процесу,
економічної безпеки та правоохоронної діяльності
Західноукраїнського національного університету*

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ПРАВООХОРОННІЙ СФЕРІ: ПОНЯТТЯ ТА ФОРМИ

Міжнародне співробітництво у сучасному світі має неабияке значення, тим більше, коли це стосується правоохоронної сфери. Адже саме міжнародне співробітництво здатне значно вплинути на

рівень злочинності як всередині кожної держави, так і за її межами, коли злочини носять транснаціональний характер.

Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності – вид спільної діяльності держав, спрямованої на узгодження їх інтересів та досягнення спільних цілей у вирішенні питань правоохоронної діяльності, на основі загальновизнаних принципів і норм міжнародного права [1].

Щодо форм, в яких виражається міжнародне співробітництво у правоохоронній сфері, то виділяють його дві форми, а саме: договірна, під якою розуміють укладення та виконання міжнародних договорів у правоохоронній сфері та інституційна, що являє собою спільну участь у діяльності різних міжнародних організацій та роботі спеціально скликаних міжнародних конференцій чи створених міжнародних комісій та комітетів [2].

Варто сказати, що Україна бере активну участь у відносинах міжнародного співробітництва з питань правоохоронної діяльності. З цією метою уповноважені від імені нашої держави представники різних органів державної влади, діяльність яких пов'язана зі здійсненням функцій держави у сфері правоохоронної діяльності, забезпечують представництво інтересів України у договірній та інституційній формах міжнародного співробітництва з питань правоохоронної діяльності як на двосторонньому, так і на багатосторонньому рівнях, зокрема й з питань міжнародної правової допомоги.

Форми міжнародно-правової допомоги передбачені у змісті багатьох багатосторонніх міжнародних договорів та розвинуті у численних двосторонніх міждержавних угодах [1]. Поміж них можна назвати наступні:

1. Європейська конвенція про взаємну правову допомогу у кримінальних справах 1959 р.;
2. Міжнародна конвенція про взаємну адміністративну допомогу у відверненні, розслідуванні та припиненні порушень митного законодавства від 12 червня 1977 р.
3. Конвенція ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин 1988 р.;
4. Конвенція про правову допомогу і правові зносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах 1993 р. тощо [2].

Не менш важливою для міжнародної спільноти є створення та функціонування міжнародних правоохоронних організацій, які спеціально створені для протидії міжнародній злочинності. До таких можна віднести, наприклад Інтерпол, Європол та інші. Крім спеціально створених органів міжнародне співробітництво у

правоохоронній сфері забезпечують і організації загальної компетенції, для яких боротьба зі злочинністю є одним з напрямів роботи. До таких можна віднести ООН, ОБСЄ, Рада Європи і інші.

Для України характерні наступні форми (зазвичай стандартні) правової допомоги, яку надають на підставі взаємності іноземні держави, відповідно до чинних двосторонніх договорів або міжурядових угод, що регулюють питання міжнародно-правового співробітництва у кримінальному судочинстві: одержання свідчень та заяв від окремих осіб (у тому числі обвинувачених, підозрюваних, свідків, потерпілих та експертів); сприяння у наданні для допиту або допомоги в провадженні розслідування осіб, що утримуються під вартою; вручення документів, пов'язаних із провадженням в кримінальній справі, у тому числі про виклик до суду чи органи розслідування; здійснення обшуків і виїмок; здійснення оглядів, у тому числі судових; надання інформації, речових доказів; надання оригіналів або завірених копій відповідних документів і матеріалів, включаючи банківські, фінансові, юридичні і ділові документи; встановлення особи та її місця знаходження; здійснення судових експертиз; здійснення заходів, пов'язаних із накладенням арешту і конфіскацією майна, передачею майна, одержаного злочинним шляхом, із реституцією і стягненням штрафів; будь-яка інша необхідна допомога у кримінальних справах, що не суперечить внутрішньому законодавству запитуваної (виконавець) держави [3].

Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності виступає єдиною розумною альтернативою міжнародної конфронтації в галузі міжнародного права та має бути рівноправним, без втручання у внутрішні справи, без загрози силою або її застосування.

Вважаємо, що користь від міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності має бути не лише взаємною, а й для блага всього світового співтовариства, оскільки саме за допомогою цих критеріїв може здійснюватись допомога між державами.

Перелік використаних джерел

1. Виноградова О.І. Міжнародне співробітництво України у галузі боротьби зі злочинністю: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза». Харків, 2000. 20 с.

2. Зозуля Є.В. Міжнародне співробітництво правоохоронних органів України в боротьбі зі злочинністю. *Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності*. 2008. №3-4. С. 173-179.